

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 80/01

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. novembra 2001 predbežne prerokoval podanie Pravej slovenskej národnej strany, zastúpenej JUDr. K. G., komerčným právnikom so sídlom v Ž., ktorým žiada vysloviť porušenie čl. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, 2 v spojení s čl. 30 a 29 a čl. 69, ako aj čl. 46 a 48 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. novembra 2001, sp. zn. 6 SŽ 185/01 a zrušiť uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. novembra 2001, sp. zn. 6 SŽ 185/01, a takto

r o z h o d o l :

1. Podanie Pravej slovenskej národnej strany v časti, v ktorej žiada :
  - a) vysloviť porušenie čl. 29 a 30 v spojení s čl. 12 ods. 1, 2, čl. 48 a čl. 1 a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a zrušiť uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. novembra 2001, sp. zn. 6 SŽ 185/01, **p r i j í m a** na ďalšie konanie,
  - b) vysloviť porušenie čl. 46 a čl. 69 Ústavy Slovenskej republiky, o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

2. Pozastavuje účinky uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. novembra 2001, sp. zn. 6 SŽ 185/01, ktorým sa nariadil odklad výkonu rozhodnutia Ministerstva

vnútra Slovenskej republiky č. 203/2-2001/07372 z 2. októbra 2001 do právoplatného skončenia konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 20. novembra 2001 doručené podanie Pravej slovenskej národnej strany, zastúpenej JUDr. K. G., komerčným právnikom so sídlom v Ž., (ďalej len „navrhovateľ“), ktorým navrhovateľ žiada zrušiť rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. novembra 2001, sp. zn. 6 SŽ 185/01, ktorým nariadil odklad výkonu rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 203/2-2001/07372 z 2. októbra 2001 až do rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci samej.

Navrhovateľ pritom vychádzal z toho, že „zámery odporcu v napadnutom rozhodnutí nie sú správne (sú protiprávne i protiústavné), pretože:

- 1) podľa doterajšej teórie i praxe (môže byť nedokonalá, ale je zatiaľ platná), na žalobu je aktívne legitimovaný len ten, kto bol účastníkom správneho konania (o registrácii strany), ust. paragrafu 250 ods. 2 O. s. p. ako lex specialis, vo vzťahu k paragrafu 247 ods. 1 O. s. p. zužuje účasť len na tie prípady, v ktorých bolo konané aj v správnom konaní ako s účastníkom konania (arg. „nebolo konané, hoci konané malo byť“), takže ak zo SNS ako s „účastníkom“ malo byť konané, potom to musel stanoviť právny predpis, keď v pôvodnom konaní o registráciu politickej strany - navrhovateľky - nebola účastníkom konania, a to sa zreteľne nestalo.
- 2) Najvyšším súdom SR v doterajšom konaní, je aj zreteľná (a teda ničím neodôvodnená) favorizácia SNS oproti PSNS, alebo aj pre SNS hľadá argumenty aj mimo zákon - napr. pre aktívnu legitimáciu či odklad vykonateľnosti rozhodnutia a pod. - pre navrhovateľku to už neplatí, keď s ňou ako s účastníčkou konania tento súdny proces vôbec nevedie, hoci zreteľnejšie zasiahol do jej práv, než Ministerstvo

vnútra SR do „práv“ SNS a naviac v otázke odkladu vykonateľnosti rozhodnutia o jej registrácii zjavne porušil zákon (vid' nižšie),

- 3) Za vykonateľné nemožno totiž považovať akékoľvek rozhodnutia správneho orgánu (vid' m. Mazanec: Správni súdnictví, Linde 1996, str. 183 a pod.), lebo „vykonateľnosťou rozhodnutia“ treba rozumieť exekučnú „prevediteľnosť“ či exekvovateľnosť napadnutého rozhodnutia. Preto odklad vykonateľnosti je pojmove vylúčený v celom rade prípadov správneho súdnictva, ako napr. v statusových rozhodnutiach a pod., medzi ktoré možno zahrnúť aj rozhodnutie o registrácii navrhovateľky na Ministerstve vnútra SR, ako novej politickej strany v našom právnom prostredí (území SR).

- 4) SNS a jej prisluhovateľovi - predsedovi senátu Najvyššieho súdu SR - však ide len o to, aby navrhovateľke absolútne zamedzili pôsobeniu právnych dôsledkov vyplývajúcich z napadnutého rozhodnutia, s cieľom vylúčiť ju z volieb do VÚC a tým aj manipulovania volieb v prospech seba, či iných politických strán a hnutí, pre ktoré sa takouto nezákonnou a neústavnou cestou otvára širší priestor, než predpokladá zákon a Ústava SR.“

Navrhovateľ sa nazdáva, že napadnutým rozhodnutím bola porušená ústava v týchto ustanoveniach:

- „- čl. 1 v tom, že SR už nie je právnym štátom, keď neuznáva a nedodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, lebo orgán (súd) ich nerešpektoval, keď vydal také rozhodnutie pár dní pred voľbami,
- čl.2 ods. 2, keď súd nekonal na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobe, ktorý ustanoví zákon (napr. O. s. p. a pod.),
- čl. 12 ods. 1, 2 v spojení s čl. 30 a 29 a čl. 69, keď členov a sympatizantov P SNS poškodil ako voličov i volených (doslova ich vylúčil z volieb),
- čl. 46 a 48, keď súd navrhovateľku zbavil fair procesu, a to možnosti zúčastniť sa začatého súdneho konania (aj keď ešte neskončeného) a jeho pokračovania

- keď medzi porušenými označenými ústavnými právami členov i sympatizantov P SNS a nezákonným rozhodnutím Najvyššieho súdu SR je zreteľná príčinná súvislosť.“.

II.

Ústavný súd posúdil podanie navrhovateľa podľa § 26 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako naliehavé a predbežne ho prerokoval mimo poradia, v akom došlo, čím vyhovel žiadosti navrhovateľa jeho „sťažnosť“ prednostne prerokovať.

Navrhovateľ označil podanie ako „návrh (podnet) na začatie konania so žiadosťou o predmetné prerokovanie sporu podľa čl. 130 ods. 1 písm. f) Ústavy SR“.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní posúdil podanie navrhovateľa podľa jeho obsahu a uzavrel, že na konanie o ňom je príslušný podľa čl. 124 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 1 a príslušnými článkami ústavy, ktoré upravujú základné práva a slobody fyzických a právnických osôb v rozsahu a spôsobom, ktorý bol ústavne dovolený a konštatne judikovaný do 1. júla 2001.

1. Ústavný súd prijal podanie navrhovateľa na ďalšie konanie v časti, v ktorej namieta porušenie čl. 29 a 30 v spojení s čl. 12 ods. 1, 2 ústavy, a čl. 48 ústavy, ďalej čl. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy, avšak len v spojení s článkami, ktorými sa namieta porušenie základných práv a slobôd a v ktorej žiada zrušiť uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Podanie navrhovateľa v časti, v ktorej namieta porušenie čl. 69 ústavy, ústavný súd odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, nakoľko čl. 69 ústavy neupravuje základné práva a slobody, ktoré mali byť namietaným uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky porušené.

Čo sa týka porušenia čl. 46 ústavy, navrhovateľ svojím podaním namieta nezákonný a neústavný postup Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, avšak nepreukázal vo svojom podaní, že mu toto právo na súdnu ochranu bolo znemožnené. Namietaný postup súdu navrhovateľom nie je preto v príčinnej súvislosti s možným porušením základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy tak, ako to požaduje navrhovateľ. Z tohto dôvodu ústavný súd podanie navrhovateľa v tejto časti odmietol taktiež z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

2. Pri predbežnom prerokovaní podania ústavný súd v súvislosti so žiadosťou navrhovateľa prerokovať vec prednostne posúdil vec ako naliehavú a vzhľadom na túto skutočnosť tiež skúmal, či táto naliehavosť nezakladá dôvod na aplikáciu § 55 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Ústavný súd uzavrel, že nie je v rozpore s dôležitým verejným záujmom, a to s vyhlásenými voľbami do orgánov samosprávnych krajov (1. decembra 2001) a vzhľadom na závažnosť právnych a s nimi spojených politických a ekonomických dopadov v súvislosti s blížiacimi sa voľbami primerane použiť § 55 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu prijatia uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o odklade výkonu rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Ústavný súd dospel k záveru, že boli splnené materiálne podmienky pre primerané použitie § 55 ods. 2 zákona o ústavnom súde (termín konania volieb, registrácia politickej strany a jej príprava na tieto voľby) a je v záujme zabezpečenia nerušeného priebehu vyhlásených volieb a účasti na nich všetkých subjektov, ktoré boli riadne zaregistrované, aby sa pozastavili účinky napadnutého uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Tento postup ústavného súdu na poskytnutie ochrany ústavnosti pozastavením účinkov uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa § 55 ods. 2 zákona o ústavnom súde je v súlade s ustanovenou právomocou ústavného súdu vo veci konať podľa čl. 124 v spojení s čl. 1 ods. 1 ústavy a príslušnými článkami ústavy, ktorými sa upravujú základné práva a slobody fyzických osôb a právnických osôb.

Výrok v bode 2. tohto uznesenia znamená, že dňom rozhodnutia ústavného súdu uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. novembra 2001, sp. zn. 6 SŽ 185/01 stráca účinky na právne vzťahy, ktorých sa dotkol, a to do času nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej.

Zohľadňujúc všetky vyššie uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.